

35

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 21 grudnia 2006 r.

w sprawie szczegółowego trybu legitymowania, zatrzymywania i przeszukiwania osób, przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku, zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej, badania towarów i pobierania ich próbek oraz zdejmowania i ponownego nakładania zamknięć celnych

Na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb:

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,
- 2) zatrzymywania i przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku,
- 3) zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych w celu przeprowadzenia kontroli przewożonych towarów lub dokumentów przewożonych dotyczących tych towarów,
- 4) badania towarów i pobierania ich próbek oraz przeprowadzania kontroli rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu mechanicznego,
- 5) zdejmowania i ponownego nakładania zamknięć celnych,
- 6) oraz sposób współpracy z Policją w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w pkt 1—5

— przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej wykonujących czynności związane z realizacją zadań ustawowych, o których mowa w art. 2, art. 2a ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, zwanej dalej „ustawą”.

Rozdział 2

Tryb legitymowania osób

§ 2. 1. Przed rozpoczęciem legitymowania osób inspektorzy i pracownicy są obowiązani do:

- 1) podania osobie legitymowanej swojego imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, okazania

znaku identyfikacyjnego oraz legitymacji służbowej w taki sposób, aby osoba legitymowana miała możliwość odczytania i zanotowania zawartych tam danych;

- 2) podania osobie legitymowanej podstawy prawnej i przyczyny legitymowania.

2. Po zakończeniu legitymowania inspektorzy i pracownicy informują osobę, wobec której podjęto tę czynność, o prawie do złożenia zażalenia do właściwego miejscowo prokuratora na sposób przeprowadzenia tej czynności.

§ 3. Tożsamość osoby legitymowanej ustala się na podstawie:

- 1) dowodu osobistego;
- 2) dokumentu paszportowego;
- 3) zagranicznego dokumentu tożsamości;
- 4) innego niebudzącego wątpliwości dokumentu zaopatrzonego w fotografię i oznaczonego numerem lub serią;
- 5) oświadczenia innej osoby, której tożsamość została ustalona na podstawie dokumentów, o których mowa w pkt 1—4.

§ 4. 1. Inspektorzy i pracownicy są obowiązani do zanotowania danych dotyczących tożsamości osoby legitymowanej oraz czasu, miejsca i przyczyny legitymowania.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, należy następnie zamieścić w notatce służbowej i włączyć tę notatkę, w zależności od rodzaju prowadzonych czynności służbowych, do akt postępowania kontrolnego, postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe lub akt operacyjno-rozpoznawczych.

§ 5. W przypadku gdy osoba legitymowana okaże niebudzące wątpliwości dokumenty, potwierdzające korzystanie przez tę osobę z immunitetu, dalsze czynności służbowe z udziałem osoby legitymowanej mogą być wykonywane jedynie za jej zgodą.

§ 6. W razie legitymowania osób znajdujących się w pojeździe, gdy uzasadniają to względy bezpieczeństwa, inspektorzy i pracownicy mają prawo żądać opuszczenia pojazdu przez te osoby.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590.

Rozdział 3

**Zatrzymywanie i przeszukiwanie osób
oraz przeszukiwanie pomieszczeń, bagażu i ładunku**

§ 7. 1. Inspektorzy i pracownicy, przystępując do zatrzymania osoby, są obowiązani:

- 1) podać osobie legitymowanej swoje imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe, okazać znaki identyfikacyjne oraz legitymację służbową w taki sposób, aby osoba legitymowana miała możliwość odczytania i zanotowania zawartych tam danych, a także podać podstawę prawną i przyczynę podjęcia czynności służbowej;
- 2) sprawdzić, czy osoba zatrzymywana posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo mogące stanowić dowody w postępowaniu lub podlegające przepadkowi;
- 3) odebrać broń i przedmioty, o których mowa w pkt 2;
- 4) wylegitymować osobę zatrzymywaną;
- 5) poinformować osobę zatrzymywaną o zatrzymaniu i jego przyczynach oraz uprzedzić o obowiązku podporządkowania się wydawanym poleceniom, a także o możliwości użycia środków przymusu bezpośredniego w przypadku niepodporządkowania się wydanym poleceniom;
- 6) doprowadzić osobę zatrzymaną do pomieszczeń służbowych najbliższej jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, spełniającej warunki określone odrębnymi przepisami, lub Policji.

2. W przypadku zatrzymywania osoby, co do której z posiadanych informacji lub okoliczności faktycznych wynika, że może posiadać broń palną lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo mogące stanowić dowody w postępowaniu lub podlegające przepadkowi, inspektorzy i pracownicy, przystępując do zatrzymania, poprzedzają je okrzykiem „kontrola skarbową”, a następnie w kolejności są obowiązani:

- 1) sprawdzić, czy osoba zatrzymywana posiada przy sobie broń lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia albo przedmioty mogące stanowić dowody w postępowaniu kontrolnym, postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie, postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe lub podlegające przepadkowi;
- 2) odebrać broń i przedmioty, o których mowa w pkt 1;
- 3) wykonać czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
- 4) poinformować osobę zatrzymaną o zatrzymaniu i jego przyczynach oraz uprzedzić o obowiązku podporządkowania się wydawanym poleceniom, a także o możliwości użycia środków przymusu bezpośredniego w przypadku niepodporządkowania się wydanym poleceniom;

5) doprowadzić osobę zatrzymaną do pomieszczeń służbowych najbliższej jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, spełniającej warunki określone odrębnymi przepisami, lub Policji.

§ 8. 1. Inspektorzy i pracownicy mają obowiązek udzielenia, w granicach dostępnych środków, pierwszej pomocy medycznej osobie zatrzymanej, która ma widoczne obrażenia ciała lub utraciła przytomność.

2. Osobie zatrzymanej należy zapewnić badanie lekarskie zawsze, gdy będzie potrzebne, a w szczególności w przypadkach:

- 1) wymienionych w ust. 1;
- 2) żądania przez osobę zatrzymaną niezwłocznego zbadania przez lekarza;
- 3) oświadczenia osoby zatrzymanej, że cierpi ona na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia, którego przerwanie zagrażałoby życiu lub zdrowiu;
- 4) jeżeli z posiadanych przez inspektorów i pracowników informacji lub z okoliczności zatrzymania wynika, że osoba zatrzymana jest chora zakaźnie;
- 5) zatrzymania kobiety ciężarnej.

§ 9. 1. Po doprowadzeniu osoby zatrzymanej do pomieszczenia służbowego najbliższej jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, spełniającej warunki określone odrębnymi przepisami, lub Policji, inspektorzy i pracownicy są obowiązani do:

- 1) pouczenia osoby zatrzymanej o prawie:
 - a) wniesienia, w terminie 7 dni, zażalenia na zatrzymanie do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zatrzymania,
 - b) wypowiedzenia się co do przyczyn zatrzymania,
 - c) zawiadomienia o zatrzymaniu osoby najbliższej lub innej przez nią wskazanej, zakładu pracy, szkoły lub uczelni, a w stosunku do żołnierza — jego dowódcy,
 - d) nawiązania w dostępnej formie kontaktu z adwokatem, a także bezpośredniej z nim rozmowy, w obecności inspektorów i pracowników,
 - e) nawiązania w dostępnej formie kontaktu z właściwym urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym, jeżeli osoba zatrzymana jest cudzoziemcem;
- 2) wystuchania osoby zatrzymanej na okoliczność zatrzymania;
- 3) sporządzenia protokołu zatrzymania osoby, zawierającego:
 - a) podstawę prawną zatrzymania,
 - b) dane osoby zatrzymanej,
 - c) pouczenie o przysługującym środku odwoławczym;
- 4) doręczenia kopii protokołu zatrzymania osobie zatrzymanej, za potwierdzeniem odbioru;

- 5) podjęcia czynności mających na celu realizację uprawnień, o których mowa w pkt 1, jeżeli żąda tego osoba zatrzymana;
- 6) powiadomienia o zatrzymaniu miejscowo właściwego prokuratora;
- 7) powiadomienia o zatrzymaniu dowódcy jednostki wojskowej, w razie powzięcia wiadomości, że osoba zatrzymana jest żołnierzem.

2. Jeżeli zachowanie osoby zatrzymanej wskazuje na to, że jest pod wpływem alkoholu lub innego podobnie działającego środka albo z innych powodów ma zakłóconą świadomość, czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4, wykonuje się po ustaniu tych przyczyn.

3. Wzór protokołu zatrzymania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. W razie wniesienia przez osobę zatrzymaną zażalenia na zatrzymanie, należy je niezwłocznie przekazać do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zatrzymania, wraz z kopią protokołu zatrzymania osoby oraz materiałami uzasadniającymi zatrzymanie.

§ 11. 1. Czas zatrzymania liczy się od chwili faktycznego pozbawienia wolności, choćby poinformowanie o zatrzymaniu nastąpiło później.

2. Osobę zatrzymaną umieszcza się w pomieszczeniu służbowym najbliższej jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, spełniającej warunki określone odrębnymi przepisami, lub Policji, przeznaczonym dla osób zatrzymanych.

3. Każdy przypadek zatrzymania dokumentuje się w ewidencji osób zatrzymanych, prowadzonej w pomieszczeniu służbowym, o którym mowa w ust. 2.

§ 12. Pomieszczenia przeznaczone dla osób zatrzymanych wyposaża się i zabezpiecza w sposób zapewniający bezpieczeństwo zatrzymanym oraz realizację celu zatrzymania.

§ 13. Przeszukiwanie osób, pomieszczeń, bagażu i ładunku odbywa się w trybie określonym w rozdziale 25 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479 oraz z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648.

Rozdział 4

Tryb zatrzymywania pojazdów

§ 14. 1. Umundurowani inspektorzy i pracownicy w warunkach dostatecznej widoczności podają sygnały tarczą do zatrzymywania pojazdów lub ręką, a w warunkach niedostatecznej widoczności — latarką ze światłem czerwonym albo tarczą do zatrzymywania pojazdów ze światłem odblaskowym lub światłem czerwonym.

2. Polecenie do zatrzymania pojazdu podaje się z dostatecznej odległości, w sposób zapewniający jego dostrzeżenie przez kierującego pojazdem oraz bezpieczne zatrzymanie w miejscu wskazanym przez inspektorów i pracowników. Miejsce zatrzymania pojazdu może być wyznaczone przez ustawienie znaku „stój — kontrola skarbową”.

3. Dla zwrócenia uwagi na podawane sygnały lub polecenia inspektorzy i pracownicy mogą używać sygnałów dźwiękowych lub gwizdka.

4. Pojazd powinien być zatrzymany w miejscu, gdzie jest to dozwolone, nie utrudnia ruchu i nie zagraża bezpieczeństwu.

5. W celu dojazdu do miejsca, o którym mowa w ust. 4, inspektorzy i pracownicy mogą wydać kontrolowanemu uczestnikowi ruchu polecenie jazdy za pojazdem służbowym kontroli skarbowej.

6. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w razie konieczności zatrzymania pojazdu w wyniku prowadzonych działań pościgowych.

7. Pojazd służbowy kontroli skarbowej powinien być, w miarę możliwości, ustawiony za zatrzymanym pojazdem.

8. W przypadku zatrzymania pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione, kierujący pojazdem służbowym kontroli skarbowej przed przystąpieniem do kontroli włącza niebieskie światło błyskowe.

§ 15. 1. Inspektorzy i pracownicy, po zatrzymaniu pojazdu, podają kierującemu imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe oraz przyczynę zatrzymania, a ponadto na żądanie kontrolowanego uczestnika ruchu okazują znak identyfikacyjny oraz legitymację służbową w sposób umożliwiający kontrolowanemu odczytanie zawartych w niej danych.

2. Przystępując do czynności kontrolnych, inspektorzy i pracownicy mogą wydać polecenie unieruchomienia silnika pojazdu, a także opuszczenia pojazdu.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie zatrzymania pojazdu:

- 1) w wyniku prowadzonych działań pościgowych;
- 2) co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że pochodzi z przestępstwa;
- 3) jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że znajdują się w nim towary pochodzące z przestępstwa lub osoby, które popełniły przestępstwo.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, inspektorzy i pracownicy nakazują kierującemu pojazdem lub pasażerowi pojazdu opuścić pojazd, stanąć w rozkroku i oprzeć ręce na dachu (boku) pojazdu lub położyć się w obrębie pasa drogowego twarzą do ziemi.

§ 16. 1. Czynności związane z zatrzymywaniem pojazdu są dokumentowane protokołem sporządzanym w dwóch egzemplarzach, z których jeden jest przeznaczony dla kierującego zatrzymanym pojazdem lub uprawnionego dysponenta pojazdu, a drugi włącza się do akt postępowania kontrolnego, postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie podstawy prawnej, miejsca i czasu zatrzymania pojazdu oraz dane osób uczestniczących w zatrzymywaniu oraz kierującego zatrzymanym pojazdem;
- 2) opis przebiegu zatrzymania, a w szczególności:
 - a) rodzaj, markę i numer rejestracyjny pojazdu oraz dane dotyczące właściciela lub dysponenta pojazdu,
 - b) wskazanie rodzaju i ilości towarów znajdujących się w pojeździe oraz określenie ich zgodności z dokumentami przewozowymi,
 - c) informacje dotyczące pobranych próbek oraz dotyczące zdjęcia i ponownego umieszczenia zamknięć celnych oraz ewentualnego rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności;
- 3) treść oświadczeń i wniosków złożonych przez osoby obecne podczas zatrzymania pojazdu.

3. Protokół odczytuje się kierującemu zatrzymanym pojazdem, a w razie konieczności innym osobom uczestniczącym w zatrzymaniu pojazdu, które powinny protokół podpisać. Brak podpisu którejkolwiek z tych osób należy omówić w protokole. O odczytaniu protokołu dokonuje się odpowiedniej wzmianki.

Rozdział 5

Tryb zatrzymywania innych środków przewozowych

§ 17. 1. Zatrzymywanie środków przewozowych na śródlądowych drogach wodnych odbywa się za pośrednictwem właściwych organów administracji żeglugowej oraz w trybie określonym przepisami o żegludze śródlądowej.

2. Zatrzymywanie kolejowych środków przewozowych odbywa się za pośrednictwem właściwych organów kolejowych oraz w trybie określonym przepisami o transporcie kolejowym.

3. Zatrzymywanie środków przewozowych na polskich obszarach morskich odbywa się za pośrednictwem właściwych organów administracji morskiej i w trybie określonym przepisami prawa o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz prawa morskiego.

§ 18. 1. Podjęcie przez właściwe organy administracji żeglugowej, kolejowej i morskiej czynności związanych z zatrzymywaniem środków przewozowych, o których mowa w § 17, może nastąpić tylko na podstawie pisemnego wniosku organu kontroli skarbowej.

2. Inspektorzy i pracownicy są obowiązani zastosować się do decyzji właściwych organów administracji żeglugowej, kolejowej i morskiej, w zakresie wyznaczenia czasu i miejsca zatrzymania środka przewozowego.

§ 19. W zakresie dokumentowania czynności związanych z zatrzymywaniem środków przewozowych, o których mowa w § 17, stosuje się odpowiednio przepisy § 16.

Rozdział 6

Przeprowadzanie kontroli rodzaju używanego paliwa

§ 20. 1. Inspektorzy i pracownicy przeprowadzają kontrolę rodzaju używanego paliwa przez:

- 1) pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu mechanicznego;
- 2) próbę kwasową dokonywaną przez inspektorów i pracowników, z zastrzeżeniem § 23 ust. 1.

2. W celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, inspektorzy i pracownicy w obecności kierującego pojazdem, a gdy to niemożliwe, w obecności osoby przybranej, pobierają ze zbiornika kontrolowanego pojazdu próbkę paliwa w niezbędnej ilości, jednak nie większej niż 0,5 dm³.

3. Do pobrania próbki stosuje się urządzenie umożliwiające pobranie (zassanie) ze zbiornika pojazdu odpowiedniej ilości paliwa, a następnie przelanie (przełoczenie) do naczynia, w którym będzie poddane próbie kwasowej, lub do pojemników, w których zostanie przekazane do analizy, o której mowa w § 23 ust. 1.

4. Przed każdym pobraniem próbki urządzenie, o którym mowa w ust. 3, przepłukuje się paliwem pobranym ze zbiornika kontrolowanego pojazdu.

§ 21. Do zatrzymania pojazdu mechanicznego w celu przeprowadzenia kontroli rodzaju paliwa używanego do jego napędu stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 i 5.

§ 22. 1. Próbę kwasową, o której mowa w § 20 ust. 1 pkt 2, przeprowadza się poprzez dodanie odpowiedniej ilości próbki paliwa do naczynia, w którym znajduje się 18 % wodny roztwór kwasu solnego, wymieszanie cieczy, a następnie pozostawienie mieszaniny przez okres 10 minut.

2. Oddzielenie się po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, warstwy o zabarwieniu od różowego do czerwonego oznacza, że w kontrolowanym paliwie znajduje się znacznik przeznaczony do znakowania oleju opałowego, określony w przepisach dotyczących podatku akcyzowego.

§ 23. 1. W przypadku uzasadnionego zastrzeżenia co do wyników próby kwasowej, o której mowa w § 20

ust. 1 pkt 2, albo na żądanie kierującego pojazdem, dokonuje się analizy próbki paliwa przez wyspecjalizowane laboratorium posiadające certyfikat akredytacji w zakresie badań paliw płynnych, wydany przez krajową jednostkę akredytującą na podstawie odrębnych przepisów.

2. Pobrana do analizy próbka paliwa jest umieszczana w dwóch jednakowych szczelnie zamykanych pojemnikach, zabezpieczających paliwo przed zmianą jego cech charakterystycznych, oznaczonych w sposób zapewniający ustalenie pojazdu, z którego pobrano próbkę, kierującego tym pojazdem, daty i miejsca pobrania próbki i sposobu jej zabezpieczenia, oraz wyłączający zmianę ich zawartości w czasie przesyłki. W każdym z pojemników umieszcza się co najmniej 0,2 dm³ paliwa.

3. Próbkę paliwa umieszczoną w dwóch pojemnikach inspektorzy i pracownicy dostarczają niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 7 dni od dnia pobrania próbki, do laboratorium, o którym mowa w ust. 1.

4. Paliwo zawarte w jednym z pojemników przeznaczają się do badań, natomiast paliwo znajdujące się w drugim z pojemników stanowi zapas kontrolny laboratorium.

§ 24. 1. Z przeprowadzonej kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego sporządza się protokół, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w § 20 ust. 1 pkt 2, nie stwierdzono zastrzeżeń co do rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego, protokół sporządza się wyłącznie na żądanie kierującego kontrolowanym pojazdem, o czym należy go pouczyć.

3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, a jeżeli zachodzi konieczność przekazania próbki do analizy, o której mowa w § 23 ust. 1, w trzech egzemplarzach. Jeden egzemplarz otrzymuje kierujący kontrolowanym pojazdem, drugi dołącza się do akt postępowania kontrolnego, postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie, lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, trzeci egzemplarz, jeżeli został sporządzony, dołącza się do próbki przestanej do laboratorium.

§ 25. Pozostałość pobranej próbki paliwa, niewykorzystaną do kontroli, przelewa się (przetłacza) z powrotem do zbiornika pojazdu, za zgodą kierującego pojazdem, a w przypadku braku zgody umieszcza się w pojemniku na zlewki.

Rozdział 7

Tryb zdejmowania i ponownego nakładania zamknięć celnych

§ 26. 1. Jeżeli na pojazd lub inny środek przewoźny albo na przewożone towary są nałożone zamknięcia celne, inspektorzy i pracownicy są obowiązani,

przed zdjęciem zamknięć celnych sprawdzić, czy na tych zamknięciach nie ma śladów naruszeń.

2. W przypadku gdy stwierdzono ślady naruszenia nałożonych zamknięć celnych, należy te ślady utrwalić oraz zabezpieczyć naruszone zamknięcia w sposób określony dla dowodów w przepisach ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.⁴⁾).

3. W przypadku gdy nie stwierdzono śladów naruszenia nałożonych zamknięć celnych, należy te zamknięcia dostarczyć do siedziby jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej w celu protokolarnego przekazania do utylizacji właściwemu w tym zakresie przedsiębiorcy.

4. Po zdjęciu zamknięć celnych i zakończeniu czynności kontrolnych należy ponownie umieścić zamknięcia celne w miejscach, gdzie znajdowały się zamknięcia zdjęte.

§ 27. 1. Do ponownego nakładania zamknięć celnych inspektorzy i pracownicy stosują plomby ołowiane o średnicy 10 mm, wykonane według normy branżowej nr BN-89/8511-15. Na przedniej stronie plomb odciska się plombownicą godło państwowe, a na odwrocie — litery „ks” oraz numer identyfikacyjny plombownicy.

2. W urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych prowadzi się ewidencję plombownic wprowadzonych do użytku służbowego w kontroli skarbowej.

3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej informuje Szefa Służby Celnej o numerach identyfikacyjnych plombownic, wprowadzonych do użytku służbowego, ze wskazaniem jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, dysponujących poszczególnymi plombownicami.

§ 28. 1. Przeprowadzone przez inspektorów i pracowników czynności zdjęcia i ponownego nałożenia zamknięć celnych dokumentuje się w protokole zawierającym informacje o ilości, rodzaju i cechach identyfikacyjnych ponownie nałożonych zamknięć celnych oraz o ewentualnym pobraniu zakwestionowanych towarów za pokwitowaniem.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się odciskiem indywidualnego stempla identyfikacyj-

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199, Nr 177, poz. 1468 i Nr 178, poz. 1479 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 546, Nr 104, poz. 708, Nr 191, poz. 1413 i Nr 225, poz. 1635.

nego inspektorów i pracowników oraz podpisem inspektorów i pracowników. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden jest przeznaczony dla kierującego zatrzymanym pojazdem, właściciela lub uprawnionego dysponenta towaru, drugi włącza się do dokumentów celnych, przewozowych lub innych związanych z towarem, a trzeci — do akt postępowania kontrolnego, postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.

3. Indywidualny stempel identyfikacyjny ma formę kwadratu o boku 20 mm, ze znajdującym się wewnątrz oznaczeniem jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej oraz numeru identyfikacyjnego inspektorów i pracowników.

4. Jeżeli nie jest możliwe ponowne nałożenie zamknięć celnych ze względu na warunki wykonywania czynności albo właściwości towaru lub środka przewozowego, konwojuje się zatrzymany pojazd lub inny środek przewozowy do siedziby najbliższej jednostki organizacyjnej urzędu celnego albo do uzgodnionego z właściwym urzędem celnym miejsca, w którym może być zapewniony dozór celny.

§ 29. W przypadku stwierdzenia naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych albo w przypadku zdjęcia i ponownego nałożenia zamknięcia celnego inspektorzy i pracownicy niezwłocznie zawiadamiają o tym fakcie właściwy organ celny.

Rozdział 8

Sposób współpracy z Policją w zakresie legitymowania osób, zatrzymywania i przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku, zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych, badania towarów i pobierania ich próbek oraz zdejmowania i ponownego nakładania zamknięć celnych

§ 30. 1. Inspektorzy i pracownicy kontroli skarbowej mogą współpracować z Policją w granicach swoich ustawowych kompetencji w celu wykonywania czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1—3 i ust. 2 ustawy.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, podejmowana jest na wniosek inspektorów i pracowników kontroli skarbowej albo z inicjatywy Policji.

3. Podjęcie współpracy, o której mowa w ust. 1, może nastąpić w oparciu o pisemny wniosek, a w nagłych przypadkach lub przypadkach niecierpiących zwłoki, także na wniosek ustny.

§ 31. 1. Współpraca, o której mowa w § 30 ust. 1, może być realizowana w szczególności przez:

- 1) przekazywanie informacji;
- 2) planowanie i przygotowywanie czynności w zakresie określonym w § 1 pkt 1—5;

- 3) realizację czynności określonych w § 1 pkt 1—5;
- 4) koordynację działań kontroli skarbowej i Policji;
- 5) inne działania niezbędne dla prawidłowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1—3 i ust. 2 ustawy.

2. Współpraca, o której mowa w § 30 ust. 1, w zakresie zatrzymywania pojazdów w celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy, może w szczególności polegać na:

- 1) informowaniu właściwej jednostki Policji o terminie i miejscu planowanych kontroli pojazdów w sposób umożliwiający wzięcie w nich udziału Policji;
- 2) uniemożliwieniu, do czasu przybycia Policji, kierowania pojazdem osobie, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie, iż znajduje się ona w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu.

3. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie czynności, o których mowa w ust. 2, informacje przekazuje się bezpośrednio po rozpoczęciu tych działań.

§ 32. Realizacja współpracy, o której mowa w § 30 ust. 1, następuje ze szczególnym uwzględnieniem rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie sposobu i trybu współdziałania organów kontroli skarbowej oraz inspektorów i pracowników z organami administracji rządowej i samorządowej oraz innymi państwowymi, gminnymi, powiatowymi i wojewódzkimi jednostkami organizacyjnymi (Dz. U. Nr 96, poz. 844).

Rozdział 9

Przepisy końcowe

§ 33. Przepisów rozdziałów 4, 5 i 6 nie stosuje się do pojazdów i innych środków przewozowych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych państw obcych oraz organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów albo na zasadzie wzajemności na podstawie powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

§ 34. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie legitymowania, zatrzymywania i przeszukania osób, zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej oraz ponownego umieszczania zamknięć celnych (Dz. U. Nr 100, poz. 912).

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *Z. Gilowska*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 21 grudnia 2006 r. (poz. 35)

Załącznik nr 1

WZÓR PROTOKOŁU ZATRZYMANIA OSOBY

„ZAPOZNAŁEM SIĘ”

.....
(podpis przełożonego)

PROTOKÓŁ ZATRZYMANIA OSOBY

..... dnia r. o godz.,

..... Z
(imię i nazwisko zatrzymującego) (nazwa jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej)

w działający na podstawie art. 11a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.)

w dniu o godz. w
(miejsce zatrzymania)

dokonał zatrzymania
(imię i nazwisko)

z d. urodzonego(ej)

w zam.
(miejsce urodzenia)

miejsce pracy/nauki*

którego(ej) tożsamość ustalił na podstawie

.....
(nazwa i nr dokumentu, rysopis*)

Zatrzymania dokonano z następujących przyczyn:

.....
.....
.....

.....
(szczegółowo opisać przyczyny zatrzymania)

Zatrzymany(a) pouczony(a) o przysługującym mu(jej) na mocy art. 244 § 2, art. 245, art. 246 § 1, art. 612 § 2 Kpk prawie wniesienia do sądu zażalenia na zatrzymanie, żądania zawiadomienia o zatrzymaniu osoby najbliższej lub innej osoby wskazanej, zakładu pracy, szkoły lub uczelni, kontaktu z adwokatem i bezpośredniej z nim rozmowy w obecności inspektorów i pracowników zatrudnionych w komórkach, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej, nawiązania kontaktu z urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym, oświadczył(a), co następuje*:

.....
.....
.....
.....

Oświadczenie zatrzymanego(ej) o stanie zdrowia oraz czy żąda niezwłocznego zbadania przez lekarza

.....
.....

Zatrzymany(a) był(a)/nie był(a) badany(a) przez lekarza oraz jaki był powód badania/odstąpienia od badania*

.....
.....

Na tym protokół zakończono i po odczytaniu podpisano w dniu o godz.

.....
(podpis zatrzymującego)

.....
(podpis osoby zatrzymanej)

Kopię niniejszego protokołu otrzymałem(am) dnia o godz.

.....
(podpis osoby zatrzymanej)

* Niepotrzebne skreślić.

WZÓR PROTOKOŁU KONTROLI RODZAJU UŻYWANEGO PALIWA

.....
(data)**Protokół nr**
kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego

Działając na podstawie art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.)

..... Z

(imię i nazwisko kontrolującego/ych) (nazwa jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej)

w/na*)

(wskazać miejscowość, nr drogi oraz inne informacje dotyczące miejsca kontroli)

dokonał kontroli/pobrania do analizy*) próbki paliwa używanego do napędu pojazdu:

(marka i typ pojazdu)

nr rej. kierowanego przez:

(podać dane personalne i adres osoby kierującej pojazdem)

należącego do:

(podać ustalone dane dotyczące właściciela lub posiadacza pojazdu)

W wyniku próby kwasowej stwierdzono:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
(opisać zmiany, jakie zaszły w próbce poddanej próbie kwasowej, lub wskazać ich brak)

Pobrana próbka paliwa zostanie przekazana do laboratorium posiadającego certyfikat akredytacji w celu dokonania analizy.*)

Według oświadczenia kierującego pojazdem ostatnie tankowanie pojazdu odbyło się w:

.....*)
(nazwa, adres i, o ile jest to możliwe, nr stacji paliw, na której odbyło się tankowanie, data tankowania)

Kierujący pojazdem odmówił poinformowania kontrolującego o ostatnim miejscu tankowania pojazdu.*)

Uwagi kierującego pojazdem, inspektora lub pracownika:

.....
(podpis kierującego
kontrolowanym pojazdem
lub osoby przybranej).....
(podpis inspektora lub pracownika)

*) Niepotrzebne skreślić.